

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-02-12)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-02-12)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 167. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010166.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 12. Februar 1863.

Vær mig velkommen, min kjære Ven, i Morger Aften!

Hvorledes hænger det sammen, at en saa „akkurat Engel“ som De kan læse fejl? I den svenske Theater-Anmeldelse staaer der jo ikke noget om en Schmits „uhørte Bortfjernelse“, men om H ø e d t s „uhørte Bortfjernelse“. Dette er jo let at forstaae. Det glæder mig inderligt, at De, ligesom jeg, kan læse fejl, det er altid en Trøst; bare De ikke har faaet denne Egenskab i Omgang med mig, det slette Exempel smitter.

Jeg har, Gud bedre det, aldrig læst noget af Beskow undtagen et Par Smaadigte, han selv har foræret mig, desuagtet har jeg altid troet, at han var en retskaffen Digter, der ikke manglede andet end — Musen og lidt Genie.¹ Maaskee tager jeg fejl! ja visselig bliver De nødt til at læse nogle af hans Arbejder, naar De vil til Stockholm og agter at gjøre hans Bekjendtskab. En bedre Anbefaling hos en Digter, end at man kjender hans Værker, gives ikke.

Det var jo flinkt af den danske Architect Petersen at vinde Prisen!² Jeg bliver altid saa glad, naar Danske udmærker sig. Herefter skal Hr. Petersen være min Ven. De spørger, om jeg saa engang vil besøge det deilige Florents? Hvorledes skulde det være muligt ikke at have Lyst hertil? Ak, men Vingerne paa mig ere stækkede, de kan vel bevæge sig op og ned som en stakkels Fugls i sit Buur, men til Flugt drive de det næppe.

Det er dog virkelig besynderligt, hvorledes Alt fra min Ungdom gjentager sig i de sidste Aar. Mit syge Øre fra mit 16. Aar, Billedet i mit Sovekammer og meget, meget andet. I Aften har jeg atter oplevet noget, som saa ganske satte mig tilbage i min grønne Ungdom i mine Forældres Huus. Erindrer De alt, hvad jeg har lidt med min stakkels yngre Søster Amalie, der led af Krampeslag?³ Da jeg i Aften sad og drak min Thee, blev jeg kaldt ud i Pigekammeret for s. 168 at hjælpe Stuepigen, der laae i Sengen i et stærkt Krampe-tilfælde. Ved at føle paa hendes Hoved opdagede jeg strax, at Krampen her havde sit Sæde, og det lykkedes mig ved kolde Omslag paa Hovedet og varme Dunke ved Fødderne hurtigt at befrie den Stakkel fra denne forfærdelige Tilstand. Erfaren Mand er god at gjæste! Hun sover nu stille og sødt, og jeg kan altsaa faae Tid at skrive et Par Ord til min trofaste Ven. Da jeg stod ved hendes Leie beskjæf-tiget med at hjælpe, randt min stakkels Søster mig i Hu. Hvor oite har jeg i min triste Ungdom staaet saaledes hos denne Søster, roligt, stille, hjulpene, medens de Andre i Hjemmet larmede og græd, ude af Stand til at have med den Syge at gjøre! Alle disse Scener fra Hjemmet stod pludselig saa levende for mig ved min Gjerning i Aften! Paa denne Søster, der elskede mig saa rørende høit, tænker jeg tidt og drømmer ofte om. Jeg haaber dog ret inderligt, at hun hisset har faaet Opreisning for det Liv, som henede var saa glædeløst. „Du er den Eneste, som holder af mig“, sagde hun saa tidt til mig, og dog bebrejder jeg mig ofte, at jeg ikke inderligere viiste hende min Godhed. Dog saaledes gaar det os jo med alle vore Afdøde.

Kort efter, at De var gaaet i Aftes, kom Andræ. Jeg be-breidede ham, at han ingen Rolle tog i vort Drama herhjemme; han svarede, at Rollen endnu ikke var skrevet; det lod dog til, at han nok vilde indstudere den, saasnart den blev uddeelt. Jeg længes efter den første Prøve paa Stykket.

De beder mig bevare det samme Sind imod Dem? Gud forbyde, at der skulde komme en Tid, da jeg ikke kunde underskrive mig

Deres inderligt hengivne
Veninde.